

RECULL DE PREMSA

187. L'ibis ermità

L'ibis ermità, pròxim inquiet de l'Empordà

El Departament de Territori impulsarà la reintroducció al Montgrí d'aquesta espècie amenaçada.

Seguint l'estela d'uns ultralleugers que els guien, una bandada criada en captivitat procedent d'Àustria ha creuat aquests dies Catalunya –per segon any consecutiu– en ruta cap a Cadis.

Guillem Costa – Barcelona - 12 de setembre del 2024.

El mètode de la "migració assistida" utilitzat per reforçar la reintroducció dels ibis ermitans gairebé crida més l'atenció que el seu cap pelat i vermell, segurament el tret més emblemàtic d'aquesta au amenaçada. Com ja va passar l'any passat, una bandada d'aquests ocells vola per segon any consecutiu des d'Àustria fins a Cadis, seguint l'estela d'uns ultralleugers que els guien.

Es tracta d'un programa europeu Life pensat per garantir la recuperació d'aquesta espècie. L'objectiu és connectar les poblacions del nord amb les andaluses i italianes. I per aconseguir-ho, les aus criades en captivitat, que van aprendre a seguir l'aparell paramotor i les seves cuidadores, com si fossin una espècie de "mares adoptives", realitzen aquesta curiosa migració que en un futur es podria desenvolupar de manera natural.

Durant aquesta setmana, els 36 ibis estan creuant Catalunya. Dimarts van dormir a Hostalric, en unes gàbies mòbils, i ahir van descansar a les comarques del sud de la comunitat autònoma. D'aquesta manera, van avançant en el seu camí cap a Andalusia. No obstant, la Generalitat pretén que, l'any que ve, una part dels ibis ermitans es quedin al massís del Montgrí (Baix Empordà). L'espai concret escollit és la finca Torre Ponsa.

Després que aquesta au de plomatge fosc, tot i que amb reflexos violeta quan li toca el sol, desaparegués de la península Ibèrica, es va reintroduir a Andalusia en la dècada dels 90. Però el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica treballa amb la idea d'impulsar la presència de l'ibis ermità també a Catalunya. L'estudi de viabilitat ja s'està redactant i l'entitat Waldrapteam Conservation

and Research, que lidera el projecte europeu, veu amb bons ulls la proposta, que ha liderat el secretari general de Transició Ecològica, Jordi Sargatal.

Es considera que la situació de Catalunya és òptima, perquè queda a mig camí d'Andalusia, en aquest llarg viatge de 2.800 quilòmetres. La intenció de la conselleria és que el 2025 l'Empordà no sigui tan sols un lloc de passada, sinó la nova llar d'una petita colònia d'ibis ermitans.

La fundació Alive, presidida pel biòleg Bernat Garrigós, i l'entitat AAPNE (Amics dels Aiguamolls i del Patrimoni Natural de l'Empordà) han mostrat interès per participar en el projecte.

Les electrocucions són la principal causa de mortalitat d'aquesta espècie. La segona, la caça il·legal. Però, malgrat aquestes dificultats, la reintroducció dels ibis comença a escriure ja una història d'èxit en el món de la conservació. L'equip que lidera el projecte Life alerta de les complicacions que el canvi climàtic imposa als ibis. El canvi de les temperatures ha modificat els hàbits d'aquesta espècie i les condicions climàtiques els inciten a migrar abans del que ho feien.

Algunes veus dins del sector conservacionista adverteixen que és prioritari recuperar hàbitats degradats i protegir les espècies en perill d'extinció que encara es troben a Catalunya, abans de proposar reintroduccions. Avisen que no es pot posar en marxa una reintroducció si les condicions que van provocar l'extinció d'una espècie continuen presents.

Informació publicada a El Periódico. Dijous, 12 de setembre del 2024.

Migració guiada

El viatge europeu dels ibis ermitans passa per Ordis i el govern vol reintroduir-los a l'Empordà

La Secretaria de Transició Ecològica de Jordi Sargatal i la Fundació Alive estan darrere del projecte

Santi Coll - Figueres - 11 SET L 2024

Jordi Sargatal, Bernat Garrigós i Johannes Fritz amb els ibis a Ordis / Santi Coll

Trenta-sis exemplars d'ibis ermità, un preuat ocell amenaçat, han fet escala durant tres dies a l'Aeroclub d'Ordis. L'estol procedia d'Àustria i el seu destí final és a la província de Cadis. La recuperació dels ibis (*Geronticus eremita*) són l'objectiu d'un projecte Life de recuperació a Europa amb implicació del Zoo-botànic de Jerez.

Els ocells, com ja ha passat en anteriors temporades, es desplacen guiats per un equip de científics que viatgen en ultralleugers, entre els quals hi ha dues biòlogues que exerceixen de mares de les aus.

Els ibis migradors reposant a Ordis amb les seves "mares" / Santi Coll

Des d'un primer moment, el naturalista i ornitòleg figuerenc Jordi Sargatal ha estat implicat en aquest projecte i ha anat seguint l'evolució dels ibis, un projecte de recuperació ambiental que ara vol acabar d'impulsar a l'Empordà des de la seva nova responsabilitat com a nou Secretari de Transició Ecològica del departament de Territori de la consellera Paneque. La setmana passada els va rebre a l'aeròdrom d'Ordis al costat de Bernat Garrigós, president de la Fundació Alive. Junts van anar fins al massís del Montgrí amb el biòleg Johannes Fritz, director de Waldrappteam Conservation and Research, el grup que gestiona aquest programa Life de recuperació dels ibis. Tots

tres han compartit aquesta proposta que esperen que arribi "a bon port".

L'aeroclub d'Ordís rep els ibis que aprenen a migrar amb ultralleuger travessant Europa

Després de la visita, el departament de Territori ha explicat que "atesa la situació favorable de Catalunya, a mig camí entre origen i destí del viatge migratori d'aquestes aus, es converteix en una gran oportunitat per reintroduir-la al nostre territori que, actualment, és només zona de pas". La bandada d'aquest any, integrada per 36 ibis guiats per dues 'mares adoptives' que volen en ultralleugers. L'objectiu és que aquests exemplars aprenguin la ruta i puguin fer-la de tornada més endavant.

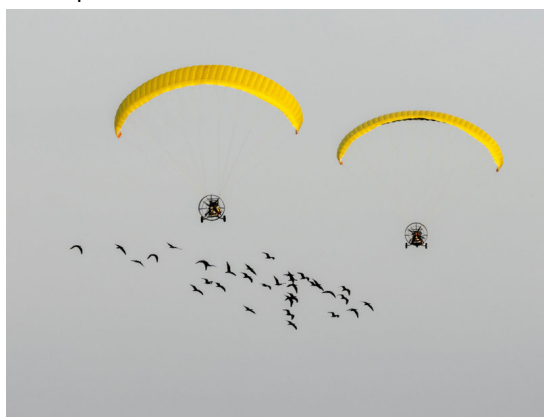
A Torre Ponsa

L'espai proposat per a la recuperació d'aquestes aus és la finca Torre Ponsa, situat al massís del Montgrí, i compta amb el vistiplau de Johannes Fritz, director de Waldrappteam Conservation and Research. Així mateix, La fundació Alive i l'entitat Amics dels Aiguamolls i del Patrimoni Natural de l'Empordà (AAPNE), l'antiga APNAE, han mostrat el seu interès a participar en aquest projecte impulsat per la Generalitat de Catalunya.

Informació publicada al digital Empordà. Dimecres, 11 de setembre del 2024.

Impulsen la reintroducció de l'ibis ermità al massís del Montgrí

T. Márquez – Ordís - 10 setembre 2024

Els ultralleugers dirigint els ibis ermità.

La secretaria general de Transició Ecològica, que depèn del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, ha començat a treballar en la reintroducció de l'ibis ermità a Catalunya. Es tracta d'un tipus d'ocell que es va donar per extint als països mediterranis durant més de 300 anys i que, les darreres dècades, iniciatives públicoprivades han dedicat recursos i esforços a recuperar-la. L'actuació es troba en fase d'estudi de viabilitat i idoneïtat del massís de Montgrí, la zona plantejada per desplegar ja el projecte la primavera de 2025.

Des de la dècada dels 90, l'ibis ermità ha recuperat la seva població a Europa fins a 2.000 exemplars gràcies a la cria controlada en zoològics d'Àustria i Alemanya. El pas següent ha estat promoure l'alliberament progressiu d'aquests

exemplars i facilitar la seva migració a zones més càlides. Precisament, l'entitat Waldrappteam Conservation and Research, dirigida pel biòleg Johannes Fritz i que compta amb fons del programa LIFE de la Unió Europea, encapçala un ambiciós programa de guia d'aquesta espècie assistida per humans durant un viatge de 2.800 quilòmetres fins a Cadis, on viu una comunitat d'ibis sedentària.

Atesa la situació favorable de Catalunya, a mig camí entre origen i destí del viatge migratori d'aquestes aus, es converteix en una gran oportunitat per reintroduir-la al nostre territori que, actualment, és només zona de pas. La bandada d'aquest any, integrada per 36 ibis guiats per dues 'mares adoptives' que volen en ultralleugers, es troba descansant a Ordís, a l'Alt Empordà. L'objectiu és que aquests exemplars aprenguin la ruta i puguin fer-la de tornada més endavant.

L'espai proposat per a la recuperació d'aquestes aus és la finca Torre Ponsa, situat al massís del Montgrí, i compta amb el vistiplau de Johannes Fritz, director de Waldrappteam Conservation and Research. Així mateix, La fundació ALIVE, de la qual és president el biòleg Bernat Garrigós, i l'entitat Amics dels Aiguamolls i del Patrimoni Natural de l'Empordà (AAPNE) han mostrat el seu interès a participar en aquest projecte impulsat per la Generalitat de Catalunya.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dimarts, 10 de setembre del 2024.

L'ibis ermità para a Olocau en la seua ruta migratòria fins a Cadis

El Bioparc participa en un projecte en què humans ensenyen les aus a recuperar els seus moviments naturals entre el centre d'Europa i Espanya

À Punt NTC - 16 de setembre 2024

Per segon any consecutiu, el Bioparc participa en un projecte en què humans ensenyen unes aus, els ibis, a recuperar els seus moviments migratoris naturals entre el centre d'Europa i Espanya. La ruta té 2.800 km i va d'Alemanya a Cadis, amb parada estos dies a la Comunitat Valenciana, a Olocau. Este dilluns de matí havien de continuar el trajecte, però els ibis no han volgut anar-se'n.

Els 36 exemplars joves d'ibis ermità, una au en perill d'extinció, no han volgut eixir de l'aeròdrom d'Olocau. Havien de seguir este ultralleuger cap a Albacete, en una ruta migratòria que estan aprenent amb humans amb destinació Cadis.

Albert Vázquez, responsable del suport logístic del Bioparc ha contat a À Punt Notícies que, com els humans, les aus són imprevisibles, i no tenen clar per què no han volgut seguir el camí. “Hem parlat de tot, des de l'alimentació, ja que creiem que podrien necessitar un reforç extra, fins al mateix canvi climàtic”, assegura l'expert.

Van eixir a l'agost des d'Alemanya seguint les aeronaus. Dels 2.800 quilòmetres de ruta, ja n'han fet 1.900, en 25 parades en diferents països. Ara ho han fet a Olocau, amb unes característiques determinades, ja que és una au de secà que s'alimenta de cucs.

Arribar a Cadis els pot costar cinc parades més o fins a dos setmanes. Mentrestant, quinze persones d'Àustria, Alemanya i els Estats Units donen

tot el suport logístic a terra i estan sempre en alerta per a muntar o alçar en campament en cada parada. “Quan enlairen s'ha de desmuntar la gàbia i d'ací ens n'anirem a un altre lloc per a tornar a fer el mateix”, explica Lisa-Maria Weber, líder del campament del projecte.

Dimarts, en eixir el sol, tornaran a intentar guiar estes aus cap a la parada següent. L'objectiu, primer, arribar a Cadis i que fixen la ruta migratòria en la memòria. A futur, que tornen a establir-se al nostre territori. Seria un somni complert per a estos biòlegs recuperar a casa nostra una au que va deixar de passar pel segle XVII.

Informació publicada a la web d'ÀPunt. Dilluns, 16 de setembre del 2024.

Mestres d'ocells

Una cosa és criar i salvar espècies i l'altra és portar-les amunt i avall fins que aprenguin tot el que cal per viure

Jordi Martínez - 6 setembre 2024

És ben bé que no ens extingim com a espècie per alguna raó sobrenatural. Aquests dies hem vist com a Ordis hi feia parada i fonda un grup d'ibis ermità, una espècie d'ocell que pel que sembla estava en perill d'extinció i que ara, gràcies a unes biòlogues, estan aprenent a fer la ruta migratòria que els toca seguint uns ultralleugers que els marquen el camí. Concretament, l'entitat Waldrappteam Conservation and Research, dirigida pel biòleg Johannes Fritz i que compta amb fons del programa LIFE de la Unió Europea, encapçala un ambiciós programa de guia d'aquesta espècie assistida per humans durant un viatge de 2.800 quilòmetres fins a Cadis, on viu una comunitat d'ibis sedentària.

És molt lloable que recuperem espècies en perill d'extinció i, de fet, la Generalitat vol reintroduir aquests ocells a l'entorn del Montgrí. Però, sincerament, no m'imagino els responsables d'aquest projecte volant en ultralleuger per ensenyar-los a arribar fins al seu destí d'hivern, les contrades de Cadis. Si hem de començar així, potser acabarem pujant als arbres de la selva a ensenyar els micos criats en captivitat a moure's en el seu entorn natural, o ens submergirem en pantans i manglars per mostrar als cocodrils els seus hàbitats en el supòsit que no els hagin conegut.

Una cosa és criar i salvar espècies i l'altra és portar-les amunt i avall fins que aprenguin tot el que cal per viure, com si els animals no fossin capaços d'aprendre per si sols. Per cert, a Ordis els van fer un tancat a l'estil d'hotel de carretera perquè descansessin uns quants dies. Es nota que els fons europeus van grassos i que permeten algunes bajanades com escapar-se a Cadis amb una colla d'ocellots.

Algú s'hauria d'entretenir a revisar en què es gasta Europa els diners de tots plegats. Segur que ens adonaríem que les mateixes bestieses que es fan a cada país es multipliquen per deu quan arriben a Europa, i aleshores es quan surten iniciatives com les d'aquestes biòlogues que reproduïen aquella pel·lícula que es deia Volant en llibertat i on una noieta acompanyava un grup d'oques del Canadà al sud dels Estats Units per ensenyar-les a migrar. Viure per veure.

Article d'opinió publicat al diari El Punt Avui. Divendres, 6 de setembre del 2024.

Recull de premsa

Octubre del 2024

187. L'ibis ermità.

